

diget Bestemmelsen i Lov af 3die Januar 1851, at Beslutning om Anlæg af Sag i Anledning af Indholdet af et trykt Skrift er forbeholdt Justitsministeriet, formentlig ogsaa ville være gjældende under den nye Ordning, er en hertil sigtende Bestemmelse optaget i Udkastets § 139. Forsaavidt det ved den nye Straffelov maatte blive Justitsministeriet forbeholdt i visse Tilfælde, naar Handlinger, der kunne straffes efter de danske Love, ere begaaede i Udlandet, at bestemme, om Sag skal anlægges, vil den fornødne Anklagebeslutning ligeledes i dette Tilfælde være at udfærdige af det nævnte Ministerium.

Kapitel 4.

Om Forberedelse til Hovedforhandlingen for Rævningerretten, efterat Anklage er bestemt.

Som det fremgaaer af det tidligere Anførte, skal en Forundersøgelse foretages, naar Sagen hører under Rævningerrettens Afgjørelse, og kan ogsaa finde Sted, naar Sagen henhører under Herreds- (By-)retten, hvorfor Resultatet af samme, som det vil sees af det Foregaaende, saafremt Sagen forfølges videre, kan blive enten en Anklagekendelse eller en Anklagebeslutning. Efterat Anklage er bestemt, bliver Fremgangsmaaden forskellig, eftersom Sagen forfølges ved Rævningerretten eller ved Herreds- (By-)retten. Dette saavel som de nærmest følgende Kapitler handle kun om Fremgangsmaaden i den førstnævnte Klasse af Sager, medens de givne Forfrister dog, forsaavidt Forholdets Natur tilsteder Saadant, ogsaa kunne finde Anvendelse paa de Sager, der behandles ved Herreds- (By-)retterne.

De til dette Kapitel svarende Forfrister findes i Hages Udkast 5te Afsnit, som i det Hele er tiltraadt af Folketingsudvalget, der kun har bemærket, at det navnlig maa ansees som en Selvfølge, at der gives den Anklagede og hans Forsvarer Afgang til at blive bekendt ikke blot med Anklageaktens Indhold, men ogsaa med alle de Bevisligheder, som agtes benyttede imod ham, ligesom det endvidere er i sin Orden, at der ligeledes inden Hovedforhandlingens Be-

gyndelse gives ham Ret til at forlange Oplysningerne i Sagen fuldstændiggjorte ved de Bevisligheder, han ønsker at benytte til sit Forsvar — Alt selvsølgelig efter nærmere bestemte Regler. Ministeriet maa med Udvalget ansee de herhen hørende Bestemmelser for den vigtigste Del af nærværende Kapitel, og de ville ogsaa findes i nærværende Udkast, i det væsentligste affattede i Overensstemmelse med Hages Forslag. Ei heller har man fundet Noget særdeles at erindre mod de øvrige Bestemmelser i det nævnte Udkast, og det er derfor kun i mindre væsentlige Punkter, at nærværende Kapitel indeholder Afvigelser fra samme.

Forsaavidt der saaledes i Hages Udkast §§ 149—151 gives den Anklagede Afgang til allerede paa dette Trin af Sagen at fremsætte formelle Indsigelser mod Anklageakten, har man ikke troet her at burde optage disse Bestemmelser, dels fordi dette let vilde medføre Vidtløftighed og Forhaling, dels fordi det synes mindre korrekt at lade saadanne Spørgsmaal afgjøre af Overretten, efterat Sagen ved Anklagekendelsen er indbragt for Rævningerretten, og dels fordi det dog ikke vil kunne undgaaes, som ogsaa forudsat i Hages § 151, at saadanne Indsigelser forekomme under Hovedforhandlingen for Rævningerretten, hvor de efter Ministeriets Anskuelse rettest ville kunne finde deres Afgjørelse inden den egentlige Forhandling tager sin Begyndelse.

Naar Hages Udkast § 153 bestemmer, at Stævningen skal indeholde de Vidners Navne, der ere eller ville blive indstævnte, kan Ministeriet ikke finde dette nødvendigt, da den Anklagede efter nærværende Udkasts § 151 skal have Underretning herom saavel som om alle de øvrige Bevisligheder, der agtes benyttede imod ham, saa betimelig, at han fra sin Side kan tage alle de Forholdsregler, han anseer fornødne til sit Forsvar.

Med Hensyn til Barfel til den Anklagede (§ 146), der iøvrigt er fastsat overensstemmende med Hages Udkast, naar alene undtages, at det i Tilfælde af offentlig Stævning i nærværende Udkast er forlænget til 6 Uger, skal man blot henlede Opmærksomheden paa, at det er over-